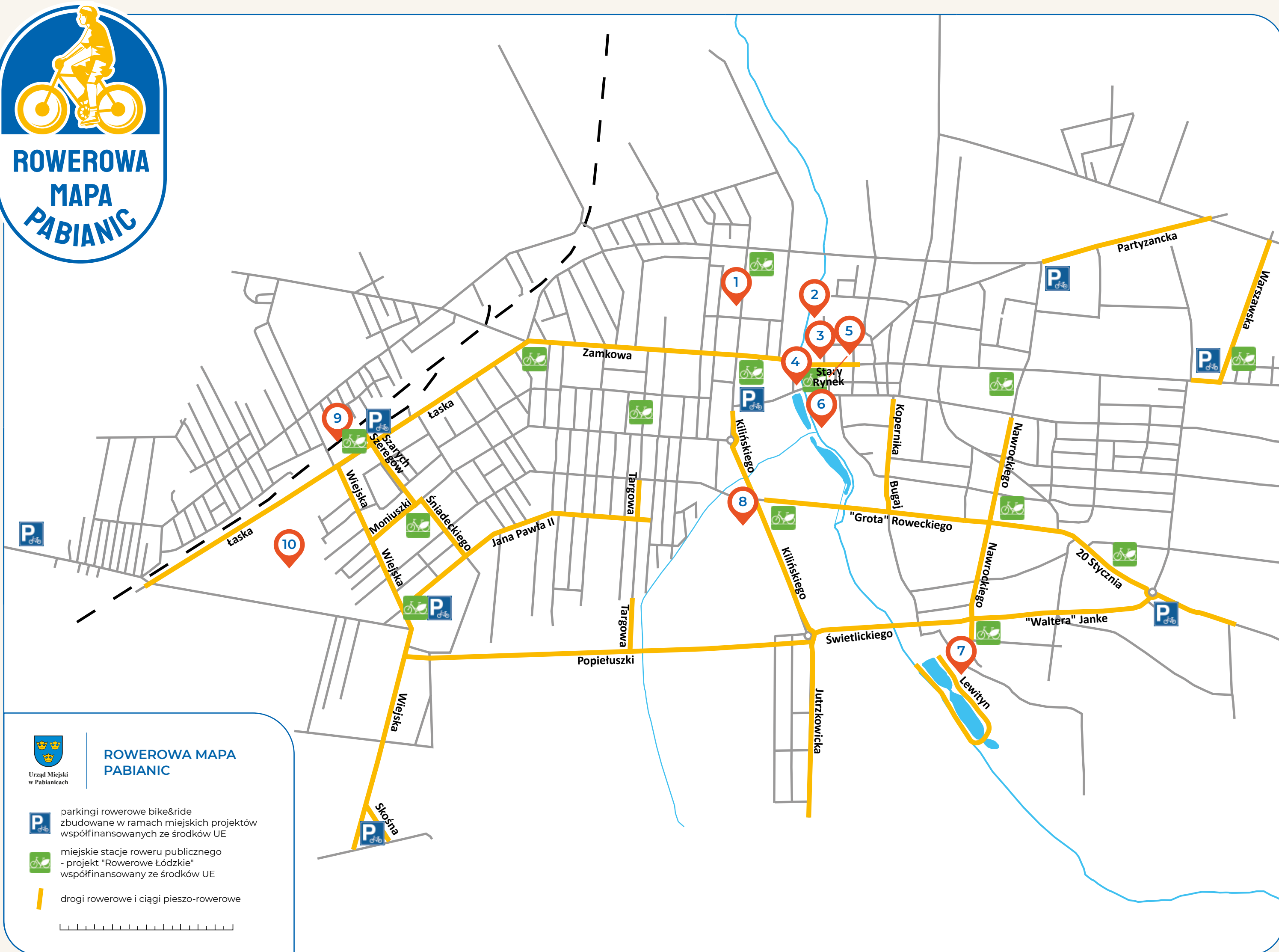

ROWEROWA MAPA PABIANIC

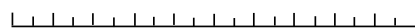
Urząd Miejski
w Pabianicach

ROWEROWA MAPA PABIANIC

P parkingi rowerowe bike&ride
zbudowane w ramach miejskich projektów
współfinansowanych ze środków UE

miejskie stacje roweru publicznego
- projekt "Rowerowe Łódzkie"
współfinansowany ze środków UE

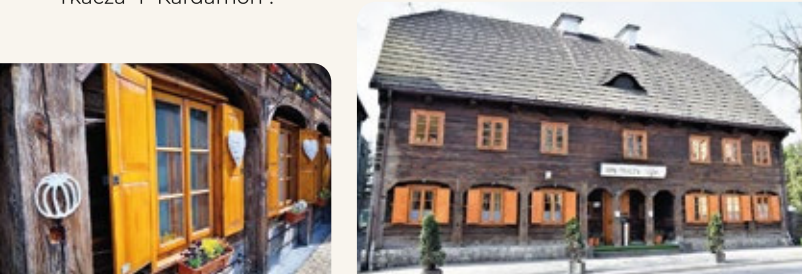
drogi rowerowe i ciągi pieszo-rowerowe

1 DOM TKACZA

Dom Tkacza to piętrowy, drewniany budynek mieszkalny, wybudowany w stylu łużyckim w latach 20. - 30. XIX w., pokryty dwuspadowym, naczółkowym dachem z dwiema lukarnami potocznie zwanymi „wolińskim oknem”, znajdującymi się po jednej z każdej strony dachu. Budynek o konstrukcji przysłupowej, posiadający wokół ścian arkadowe wnęki na słupach, w których osadzono okna. Całkowitej rekonstrukcji dokonano w 1974 roku, po pożarze budynku. W roku 1989 budynek ucierpiał w wyniku kolejnego pożaru. Po pięciu latach trafił on w ręce prywatne i przez długi czas stał niezagospodarowany.

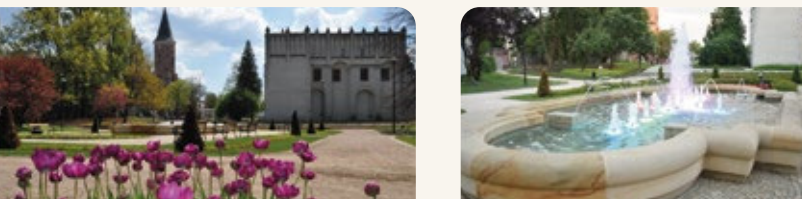
W 2002 roku budynek został gruntownie wyremontowany, wymieniono nim stropy, podłogi i okna, zrekonstruowano schody i zmieniono pokrycie dachu. Rok później została tam otworzona Galeria Win, a następnie budynek zaadaptowano na restaurację i pub „Dwa Księżyce”. Później w budynku znajdowały się restauracje o nazwie „Dom Tkacza” i „Kardamon”.

2 PARK IM. JULIUSZA SŁOWACKIEGO

Nad brzegami Dobrzyńki, w sąsiedztwie pabianickiego Zamku znajduje się park miejski - stary, założony w roku 1901 ogród spacerowy o ponad stuletniej historii. Nazwany imieniem Juliusza Słowackiego w 1918 roku, w pierwotnej wersji zajmował teren przy lewym brzegu rzeki i nawiązywał formą do ogrodów angielskich. Poszerzony o część prawobrzeżną w 1931 roku zaaranżowaną w latach 1935 - 1936 na styl francuski.

W czasie II wojny światowej zmieniono jego nazwę na Pastor Zimmer Park i przeznaczono do użytku tylko dla Niemców. Po wojnie w parku wybudowano drewnianą muszlę koncertową, pod którą aż do lat 80. odbywały się koncerty, festyny i wiece. Później muszla spłonęła i nigdy nie została odbudowana. W 2015 roku park został zrewitalizowany i w znacznej części przywrócono dawny jego klimat. Park od strony ulicy Zamkowej odgródzono gustownym, kutym w stali płotem z trzema potężnymi bramami. Nowe rabaty kwietne, zmieniona aranżacja zieleni parkowej oraz przebudowa fontanny na kształt jej przedwojennej bryły sprawiły, że dziś przechadzając się alejkami parkowymi łatwiej jest nam wyobrazić sobie jak park prezentował się kilkadziesiąt lat temu.

Mamy w Pabianicach

15 km nowych dróg rowerowych.

Można nimi przejechać z jednego końca miasta w drugi: z Bugaju na Piaski i do centrum.

Biegają wzdłuż głównych ulic - Zamkowej, Warszawskiej, Łaskiej i Partyzanckiej.

Mają udogodnienia dla rowerzystów, jak podpórki przy sygnalizatorach, oznakowania i oświetlenie, ławkę rowerzystów, wiaty i stojaki.

Długość tras rowerowych powiększyła się trzykrotnie i na tym nie koniec...

Zapraszam na wycieczkę
Grzegorz Mackiewicz
Prezydent Miasta Pabianic

3 DWÓR KAPITUŁY KRAKOWSKIEJ

Dwór Kapituły Krakowskiej, ówczesnego właściciela dóbr pabianickich, wybudowany w latach 1566-1571 z inicjatywy tentariusza, kanonika Stanisława Dąbrowskiego. Pracę architekta i budowniczego tego renesansowego zamku wykonał Wawrzyniec Lorek. Należy on do unikatowych i cennych zabytków polskiej architektury XVI wieku. Wcześniej istniał na tym terenie drewniany dwór mieszkalny, który aż do 1795 roku był siedzibą regensów kapituły krakowskiej. Od 1833 roku dwór spełniał funkcję ratusza miejskiego, w którym mieścił się także policyjny areszt. W czasie II wojny światowej władze okupacyjne przeznaczyły go na swą siedzibę. Od 1948 roku, budynek pozostaje w dyspozycji Muzeum Miasta Pabianic.

4 FABRYKA BARUCHA

Dawna Fabryka Barucha to zespół budynków położonych przy ulicy Lipowej, między ulicami Zamkową i Grobelną zajmująca teren, który w drugiej połowie XIX wieku należał do spółki „Bracia Baruchowie”. Była to typowa dla okręgu łódzkiego zabudowa fabryczna z początku XX w. Firma Baruchów specjalizowała się w produkcji tkanin wełnianych i bawełnianych. W II poł. XIX w. Baruchowie zajmowali w Pabianicach wysokie - trzecie miejsce pod względem rozmiarów produkcji i zatrudnienia, zaraz po firmach Kruschego i Endera oraz R. Kindlera. W 1911 roku Oskar Krusche i Otto Fiedler - nowi właściciele fabryki rozpoczęli modernizację i rozbudowę zakładu. Kolejni właściciele to Panowie Hadrian i Fulde - przedsiębiorcy ze Spółki Akcyjnej Farbiarnie i Wykańczalni „Dobrzyńka”. Po 1945 r. nastąpiła nacjonalizacja zakładów, powstały Państwowe Zakłady Przemysłu Bawełnianego „Dobrzyńka”, później „Pawelana”. Następnie sprywatyzowany zakład trafił w ręce Ryszarda Krusche. Niestety, nie wyszło mu to na dobre, gdyż zakład doprowadzono do upadłości, a opustoszałe budynki uległy dewastacji. Obecnie właścicielem nieruchomości jest firma Aflopa. Powstał tam kompleks sportowo - rekreacyjny z Hotelem Spa oraz Restauracjami, a także siłownią, kręgielnią i salami konferencyjnymi.

5 KOŚCIÓŁ PW. ŚW. MATEUSZA APOSTOŁA I EWANGELISTY I ŚW. WAWRZYŃCA MĘCZENNIKA

Jednym z najstarszych zabytków Pabianic jest kościół pw. św. Mateusza Apostoła i Ewangelisty i św. Wawrzyńca Męczennika, który stylistycznie łączy późny gotyk i renesans z barokowym wnętrzem. Został wzniesiony w miejscu drewnianego kościoła parafialnego, który spłonął w pożarze miasta w 1532 roku. Decyzją kanonika krakowskiego Pawła Dębskiego w latach 1583 - 1588 wybudowano murowaną świątynię wg projektu i wykonania Ambrożego Włocha, nawiązującą kształtem do katedry plockiej. Trójnawowy kościół zbudowano z cegły, na planie krzyża. W jego wnętrzu znajdujemy pamiątki ściśle związane z osobą św. Maksymiliana Marii Kolbe, który tutaj właśnie przyjął pierwszą komunię świętą oraz jako ministrant służył do mszy św. Tutaj też odprawił prymicję - pierwszą mszę świętą sprawowaną uroczystością przez nowo wyświęconego kapłana oraz modłać się przed ołtarzem Matki Boskiej Pocieszenia przeżył wizję dwóch koron, symbolizujących życie w świętości i męczeństwo. Do dziś najważniejsze uroczystości związane z uczczeniem świąt państwowych poprzedzone są mszą w kościele pw. św. Mateusza i św. Wawrzyńca.

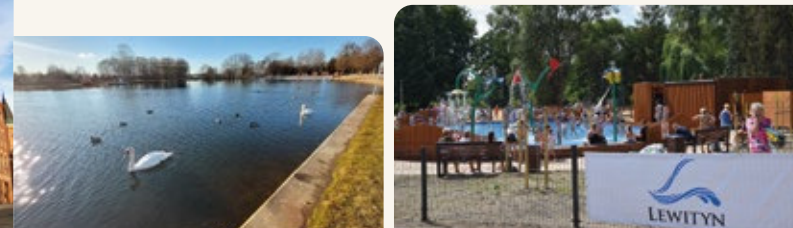
6 BULWAR IM. FELIKSA KRUSCHEGO

Bulwar nad Dobrzyńką został założony w latach 1932-1934 przez uporządkowanie terenu nad rzeką na odcinku pomiędzy ulicami Grobelną i dzisiejszą ul. gen. Stefana „Grota” Roweckiego. W 2008 r. nadano mu imię Feliksa Kruschego, przedsiębiorcy zasłużonego dla Pabianic. Feliks Krusche (1872-1939), urodzony w Pabianicach to ostatni współwłaściciel najpotężniejszej w tym regionie fabryki wyrobów bawełnianych, którą założyli jego przodkowie - przemysłowcy. Został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

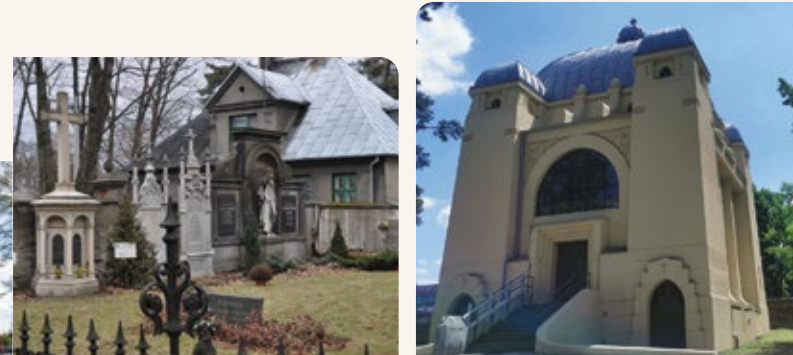
7 LEWITYN

Tereny zwane „Lewitynem” to dawna osada młynarska z dużym stawem. W 1910 r. ziemie te od rodziny Nawrockich nabyło Towarzystwo Akcyjne Przemysłu Chemicznego w Pabianicach CIBA. Stał tam młyn, dom i inne obiekty gospodarcze. W lipcu 1936 r. zakłady chemiczne sprzedały osadę rodzinie Lewitin, która gospodarzyła tu przez dziesięć kolejnych lat. W 1946 roku, na skutek reformy rolnej Państwo Lewitin utraciło prawa do tych terenów. Nowym gospodarzem „Lewitina” został repatriant Zygfryd Gryf-Kęszycki. Kilka lat później powstał tu PGR. Po upływie kolejnych ośmiu lat, gospodarstwo przekazano w zarząd Miejskiemu Przedsiębiorstwu Gospodarki Komunalnej i tak powstał MOSiR. Kąpielisko oddano do użytku mieszkańcom Pabianic w 1966 r. W 2016 roku Lewityn przeszedł częściową modernizację. Można tam poza wypoczynkiem w wodzie poćwiczyć na siłowni „pod chmurką”, pograć w tenisa na odkrytych kortach lub w siatkówkę plażową czy pospacerować alejkami. Jest tam siłownia plenerowa i pumptrack, a najmłodsi mają tutaj swój plac zabaw.

8 CMENTARZ EWANGELICKO-AUGSBURSKI

Historia cmentarza parafii ewangelicko-augsburskiej łączy się z założeniem gminy w 1818 roku, lub regulacją miasta w 1823 roku. Wytoczony w sąsiedztwie istniejącego już cmentarza katolickiego, na gruntach należących do parafii rzymsko-katolickiej. Dzisiejszy cmentarz częściowo odgródzony jest od katolickiego ceglany, otynkowanym murem. W pobliżu wejścia przy alei głównej zachowała się nieduża, drewniana kaplica z XIX w. Na terenie cmentarza w jego narożnej części przetrwała do dziś secesyjna kaplica cmentarna, dawne mauzoleum Kinderów, wybudowana w 1911 r. Najstarszym nagrobkiem cmentarza jest grób Racheli Krusche z 1851 roku. Z łatwością można na nim też odnaleźć miejsca pochówku znanych pabianickich rodów fabrykanckich Krusche i Enderów.

Urząd Miejski
w Pabianicach

9 DWORZEC PKP

Budynek dworcowy zbudowany z czerwonej cegły pochodzi z okresu powstania na naszym terenie kolei w 1901 r. Jest typowym przykładem budownictwa kolejowego carskiej Rosji. W okresie międzywojennym kolej stała się powszechnym środkiem komunikacji, z którego coraz częściej korzystali pabianiczanie. Pierwszy gruntowny remont budynku przeprowadzono w 1934 roku. Wówczas zatrzymywały się tu 24 pociągi. Można było nimi dojechać m. in. do Warszawy, Poznania, a nawet o wiele dalej, bo do Berlina czy Paryża. Obecny stan dworzec zawdzięcza modernizacji, która rozpoczęła się jesienią 2010 roku. Kosztowała ona ponad 2 mln zł. Odnowiono ceglana elewację i wymieniono wszystkie instalacje. Założono nowy dach i stolarkę okienną. W budynku ulokowano nowe kasy, kioski i punkty gastronomiczne. Przed obiektem odnowiono krańcówkę autobusów MZK. Pasażerowie dojeżdżający własnym transportem mogą korzystać z 15-miejscowego parkingu.

10 PARK WOLNOŚCI „STRZELNICA”

Pabianicka „Strzelnica” to park z niemal stuletnią historią. W protokołach Rady Miejskiej z 1919 i 1920 roku znajdujemy decyzję o utworzeniu parku miejskiego na terenie odkupionym od Niemieckiego Towarzystwa Strzeleckiego (Pabianicer Bürger Schützgilde). Tradycja Bractwa Kurkowego funkcjonującego na naszym terenie od 1853 roku stała się powodem potocznego nazewnictwa parku jako „Strzelnicy”. Firma Edwarda Natzela z ulicy św. Jana przekształciła okoliczne dzikie i zalesione tereny na 36 - hektarowy park, oddany do użytku w 1929 r. Był on wówczas całkowicie ogrodzony z możliwością wejścia na teren parku jedną z trzech bram. Utworzono w nim cztery stawy z czego dwa zarybiono. Przy alejkach ustawiono ławki i altanki. W parku znajdowały się również korty tenisowe. Po wojnie, w latach 70. poddano park dużej modernizacji. Ścieżki zostały pokryte masą asfaltową, powstał amfiteatr i „ścieżka zdrowia”. W 1975 roku odsłonięto pomnik bohaterów obronców Pabianic przed hitlerowcami - żołnierzy 15 Pułku Piechoty „Wilków”, projektu Antoniego Białasa. W Parku Wolności znajduje się wiele gatunków ciekawych i starych drzew, które można podziwiać spacerując po odnowionych alejkach.

